

niedziela

głos z Torunia

NR 10 (846) • J • ROK LIV • 6 III 2011 • TORUŃ

TEMAT TYGODNIA

Przygotować serce

Przemija postać tego świata, przemija ludzkie życie. W codzienności nie brakuje trudu, kłopotów i cierpienia. Z tego też powodu można usłyszeć pytanie: Po co więc taki czas w liturgicznym kalendarzu Kościoła przeznaczony na post, umartwienie i pokutę? Wielki Post nie jest czasem katowania się, lecz odpowiedzią miłością na miłość, na miłość, która nie ulękła się krzyża. Ten 40-dniowy okres ma prowadzić do wewnętrznej przemiany, zauważenia w swoim życiu dobra i pielęgnowania go, a to dokonuje się na wytrwałej modlitwie, gdy słuchamy Boga i staramy się żyć według Jego zaleceń. A Jezus mówi, że nie samym chlebem żyje człowiek. Człowiek bowiem został odkupiony przez Chrystusa, który cierpiał, umarł i zmartwychwstał, i jest powołany do zjednoczenia się z Nim. Wobec takiej wielkiej miłości nie można pozostać obojętnym. Można ją przyjąć albo odrzucić.

Poszukiwanie i odnajdywanie odpowiedzi na najważniejsze pytania dokonują się w ciszy i na modlitwie. Dlatego intensywniejszemu szukaniu tej odpowiedzi sprzyja Wielki Post, który rozpoczyna się w tym tygodniu 9 marca Środą Popielcową. Jest on przygotowaniem do radowania się ze zwiaststwa Chrystusa nad śmiercią i grzechem. Jest przygotowaniem serca, woli i umysłu, aby przyjąć zmartwychwstałego Pana, to znaczy spojrzeć na siebie oczami Boga i spełniać Jego wolę, a nie swoją. Jest przygotowaniem oczu, by widzieć jasno i wyraźnie; widzieć ścieżkę własnego życia prowadzącą do Świąt, które dają nadzieję, pokój i szczęście.

Beata Pieczykura

BOŻENA SZTAJNBERG/NIEDZIELA

W NUMERZE:

Kard. Karol Wojtyła o świętych w Toruniu – papieskie dziedzictwo w diecezji toruńskiej

Ofiara musi kosztować! – rozpoczynamy Wielki Post

Każdego roku przy okazji Wielkiego Postu Kościół zachęca nas do szczerego przeanalizowania własnego życia w świetle wskazań Ewangelii. Oby ten czas pokuty był dla każdego chrześcijanina czasem prawdziwego nawrócenia i intensywnego zgłębiania tajemnicy Chrystusa, który przyszedł, aby stało się zadość wszelkiej sprawiedliwości Benedykt XVI

W KOMUNII z Jezusem cierpiącym

Milkną karnawałowe zabawy, w nadchodzącym tygodniu rozpoczynamy okres Wielkiego Postu, liturgiczny czas przygotowania do świąt Zmartwychwstania Pańskiego. Towarzyszyliśmy latom dziecięcym i młodzieńczym Boskiego Odkupiciela, Jego wiekowi dojrzalemu, nauczaniu, cudom – i dobrze nam było trwać u stóp Chrystusa

Pana, wsłuchując się w Jego słowa. Dochodziły do nas nawoływania do nawrócenia i szliśmy za Panem tam, dokąd On szedł.

Teraz nadszedł czas, aby być z Nim, gdy jest prześladowany i wchodzi na drogę odkupieńczego cierpienia. Mistrz wzywa nas na tę drogę, na której ukaże nam i pozostawi na wieki znaki największej miłości, miłości miłosiernej i od-

kupieńczej. Wzywa każdego z nas, abyśmy z Nim wypełnili do końca wolę Ojca, wolę trudną, wymagającą całkowitej ofiary. Liczy na to, że będziemy Mu towarzyszyć, jak liczył na trzech uczniów w Ogrodzie Oliwnym, którzy, niestety, doczekali się smutnej uwagi Pana: „Nie mogliście czuwać ze Mną?”. Sługa Boży Jan

dokończenie na str. VI

Laureaci Konkursu Syberyjska Golgota – Losy Sybiraków na Wschodzie

Kategoria szkoły gimnazjalne

I miejsce – Daniel Urbaniak, Zespół Szkół w Grucie; II miejsce – Marta Kotowska, Publiczne Gimnazjum im. Wł. St. Reymonta w Bądkowie; III miejsce – Robert Wronkowski, Gimnazjum nr 6 im. Zesłańców Sybiru – Zespół Szkół nr 1 w Toruniu

Kategoria szkoły ponadgimnazjalne

I miejsce – Iwona Szpanelewska, Technikum Informatyczne w Zespole Szkół im. Waleriana Łukasińskiego w Skępem; II miejsce – Justyna Pabian, Technikum Rolnicze – Zespół Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego w Sypniewie; III miejsce – Paweł Lubecki, Zespół Szkół Elektrycznych we Włocławku

Poniosą pamięć tamtych lat

Toruń

17 lutego w Zespole Szkół nr 1 w Toruniu odbyło się podsumowanie 3. edycji Konkursu Syberyjska Golgota – Losy Sybiraków na Wschodzie w latach 1795-1956. Na uroczystość przybyli: Zofia Kalisz – prezes Zarządu Oddziału Związku Sybiraków w Toruniu, Anna Józwiak – skarbnik Zarządu Oddziału Związku Sybiraków w Toruniu oraz Marcin Swaczyna – reprezentujący

marszałka województwa kujawsko-pomorskiego. Praca konkursowa pt. „Losy zesłańca Sybiru” polegała na przygotowaniu pokazu multimedialnego, filmu, animacji, reportażu, etiudy filmowej lub wideoklipu z wykorzystaniem aplikacji komputerowych, sprzętu takiego, jak: np. kamera cyfrowa, telefon komórkowy, aparat fotograficzny.

Konkurs ten szkoła organizuje wspólnie ze Związkiem Sybiraków

w Toruniu pod honorowym patronatem Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego dla uczniów z województwa i obejmuje on szkoły gimnazjalne i ponadgimnazjalne. Celem konkursu jest propagowanie wśród dzieci i młodzieży wiedzy o losach Polaków w latach 1795-1956, wzmacnianie postaw patriotycznych i poczucia tożsamości narodowej, upowszechnienie i pogłębienie wśród uczniów

wiedzy na temat historii Polaków, rozwijanie pasji badawczej i talentu twórczego oraz poszukiwanie prawdy historycznej.

W tym roku na etap wojewódzki dotarło 18 prac z różnych regionów naszego województwa. Prace uczniów kataloguje i archiwizuje biblioteka szkolna. Do tej pory zbiór wynosi 116 prac.

Zbigniew Matuszewicz

Dyrektor Zespołu Szkół nr 1 w Toruniu

Zakochanie na zawsze – czy to możliwe?

Toruń

W dzień św. Walentego na Wydziale Teologicznym UMK w Toruniu Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Diecezji Toruńskiej zorganizowało debatę pt. „Zakochanie na zawsze – czy to możliwe?”, zadając to pytanie wszystkim uczestnikom spotkania. Każdy z nas jest powołany do miłości. W różny sposób powołanie to się objawia. Jednych Bóg powołuje do kapłaństwa, życia konsekrowanego, a innych wzywa do małżeństwa; dlatego prelegenci byli przedstawicielami wyżej wymienionych dróg.

Grażyna Birgiel i Janusz Frankowski opowiadali, jak ważne jest narzeczeństwo. Jest to czas wielu wyrzeczeń, które mają zaowocować w przyszłym wspólnym życiu. Młodzi zakochani ludzie nie zastanawiają się nad definicją miłości, po prostu ją przeżywają. Natomiast refleksja nad miłością powinna być dla nich bardzo ważna, gdyż pomogłaby ukazać prawdziwą wizję miłości. Miłości nie można się nauczyć, trzeba ją przeżyć.

Anna i Janusz Wiśniewscy, małżeństwo z 15-letnim stażem, dzielili się świadectwem wspólnego, szczęśliwego życia. Ukazali wizję rodzicielstwa jako szczególnego powołania, a nie tylko zobowiązania wynikającego z małżeństwa. Wymaga to

pewnego przygotowania dwojga ludzi i pogłębienia ich świadomości o istocie rodzicielstwa. Ważne jest, aby pamiętać, że to małżeństwo polega na zjednoczeniu osób i to jest jego istotą. Naturą człowieka samotnego przed małżeństwem jest jego indywidualność, nietykliwość. Współczesnie ludzie nie rozumieją, że czystość przed małżeństwem jest stanem naturalnym. Istnieje poczucie, że coś się w ten sposób człowiekowi odbiera. Bardzo ważne jest podjęcie trudu sterowania swoim ciałem, kierowania nim i podporządkowania wartościom wyższym.

O tajemnicy swojego zakochania mówili także ks. Sławomir Witkowski i s. Katarzyna Mierzejewska. W swoim życiu codziennie od nowa coraz głębiej odkrywają i doświadczają Boga, z którym pozostają w żywej relacji i pragnieniu zjednoczenia z Nim. Każdego dnia w każdym człowieku dostrzegają Chrystusa, dla którego zgodzili się poświęcić życie. Zgodzili się na życie w samotności wypełniane przez miłość Boga do człowieka, którą człowiek odkrywa w refleksji nad wydarzeniami swego życia i nie tylko, w życiu wyrzeczenia i modlitwy w celu szukania jedynie Boga.

Kinga Jaworska
Koło Akademickie KSM DT

Z obiektywem w utraconej ojczyźnie

Fotogramy torunianki Anny Głos możemy oglądać wśród prac nagrodzonych i wyróżnionych w konkursie „Dawne Kresy we współczesnym obiektywie” zorganizowanym w styczniu przez Instytut Kresowy przy Muzeum Niepodległości w Warszawie. Konkurs cieszył się wielkim zainteresowaniem i miał charakter międzynarodowy. Wpłynęło ponad 250 prac z Polski, Litwy, Białorusi i Ukrainy. Podczas wernisażu, który odbył się 21 lutego, spotkało się wielu kresowiaków, uwiecznili oni na fotografiach urodę pejzażu i dzisiejszy stan materialnych śladów polskości na Kresach. Dzięki wystawie wróciły wspomnienia z poszukiwań straconego czasu i odżyły emocje wynikające z bolesnej konfrontacji wspomnień o „kraju lat dzieciennych” z jego obecną sytuacją. Umocniło się poczucie wspólnoty kresowiaków. W wywiadzie o podróży na Wołyń, do utraconej małej ojczyzny jej przodków, którego udzieliła nam pani Anna 12 września 2010 r. („Wszyscy czuliśmy się Wołyńskimi”, „Głos z Torunia” nr 37), czytamy: „Tamten kraj został już tylko na fotografiach i w sercach ludzi, którzy go utracili”. Wystawa zorganizowana przez Muzeum Niepodległości okazała się dopełnieniem tych słów.

„Kaplica na polskim cmentarzu w Ołyce na Wołyniu” – praca Anny Głos

Wojciech Wielgozowski

Dylematy konserwacji

Toruń

16 lutego w Centrum Dialogu Społecznego w Toruniu odbył się wykład dr Joanny Marii Arszyńskiej pt. „Zabytki sztuki czy przedmioty kultu? Dylematy konserwacji sztuki kościelnej” zorganizowany przez toruński Klub Inteligencji Katolickiej. Dr Arszyńska jest pracownikiem w Zakładzie Konserwacji Malarstwa i Rzeźby Polichromowanej UMK w Toruniu.

Prelegentka zaznaczyła, że temat jest niezwykle rozległy. Większość zasobów zabytkowych zachowanych w Polsce jest pod opieką Kościoła głównie katolickiego, a także innych wyznań. Chodzi tu o obrazy, rzeźby, feretrony i chorągwie noszone w procesjach oraz przede wszystkim wyposażenie świątyń. Na wstępie omówiła różne zagrożenia, którym podlegają dzieła sztuki. Są to: krótkotrwałe dekoracje, świeże kwiaty, girlandy, które są nieodpowiednio zawieszane, świece zbyt blisko zabytku, często też oświetlenie zakładane w sposób prowizorycz-

ny. Zagrożenia stanowią również metalowe sukienki, stroje, wota, biżuteria nakładane bezpośrednio na obraz czy figurę i mocowane gwoździami. Środki chemiczne, którymi czyszczone są metalowe sukienki, często tworzą zacieki bezpośrednio na zabytku. Sukienki są zwykle odrębnymi dziełami sztuki złotniczej i warto je umieścić przez zawieszenie w pewnej odległości od zabytku. Indywidualna pobożność, tzn. całowanie (szminki) lub dotykanie, głównie rzeźb, powoduje często nieodwracalne uszkodzenia. Takim zniszczeniom podlegają najczęściej krucyfiksy, a w nich nogi i stopy Chrystusa. Te wszystkie zjawiska są cennym składnikiem tradycji religijnej i muszą być uwzględnione w procesie konserwacji. Osobnym problemem głównie na terenach przygranicznych jest przystosowywanie całych kościołów do nowej funkcji i użytku w innym kulcie. Są to kościoły ewangelickie bądź prawosławne, które przeszły na rzecz katolików bądź współgzy-

Dr Cecylia Iwaniszewska dziękuje dr Joannie Arszyńskiej za wykład

stują i zaszła potrzeba zmiany lub dodania elementów kultu. Tu trzeba znaleźć kompromis.

Wszelkie dylematy w tym zakresie normują przepisy kościelne, reguły międzynarodowe, kod etyki muzealnej oraz uszanowanie auten-

tyczności. Ważne są tu też wytyczne profesjonalne. Innym zjawiskiem jest tworzenie kopii, które w kulcie częściowo przejmują rolę oryginałów dzieł sztuki i także podlegają konserwacji po pewnym czasie.

Helena Maniakowska

Szkolenie dla fotografów i operatorów kamer na kościelnych uroczystościach liturgicznych

Wydział Duszpasterski Kurii Diecezjalnej w Toruniu organizuje szkolenie dla fotografów i operatorów kamer na kościelnych uroczystościach liturgicznych. Szkolenie odbędzie się 12 marca w godz. 10-14. Wykłady będą miały miejsce w parafii pw. św. Antoniego na toruńskich Wrzosach w domu parafialnym przy ul. św. Antoniego 4. W programie przewidziano następujące zagadnienia:

- ▶ liturgia sakramentów i sakramentaliów,
- ▶ zadania fotografa i kamerzysty podczas liturgii w dokumentach i przepisach Konferencji Episkopatu Polski,
- ▶ zasady praktyczne fotografowania i filmowania w kościołach.

Uczestnicy szkolenia otrzymają certyfikat upoważniający do fotografowania i filmowania uroczystości liturgicznych.

Koszt: 100 zł. Wpłata przy odbiorze certyfikatu.

Zgłoszenia należy kierować do 7 marca pod adresem:

Wydział Duszpasterski
Kurii Diecezjalnej Toruńskiej
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
lub tel. (56) 622-35-30

oraz drogą e-mailową – torun@niedziela.pl
dzurek@diecezja.torun.pl

Ks. dr Dariusz Żurański
Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego
Kurii Diecezjalnej Toruńskiej

KIM JEST TWÓJ ANIOŁ???

- pora się poznać!

15 marca 2011 godz. 19.00

Wydział Teologiczny UMK
ul. Gagarina 37

Konferencja z udziałem:

- s. Katarzyny Kucharskiej
(Zgromadzenie Sióstr od Aniołów)
- ks. dra Artura Szymczyka

Zaprasza Koło Akademickie
Katolickiego Stowarzyszenia
Młodzieży Diecezji Toruńskiej

Rekolekcje dla duszpasterzy rolników i księży zainteresowanych problematyką duszpasterstwa rolników

W dniach 14-17 marca w Centrum Animacji Misyjnej w Konstancinie-Jeziornej przy ul. Leśnej 15-17 są organizowane rekolekcje dla duszpasterzy rolników. Poprowadzi je bp dr Wacław Depo, biskup zamojsko-lubaczowski.

Zgłoszenia: tel. (22) 756-35-60, e-mail: konstancin@cam.pallotyni.pl.

Przewidzane są m.in. prelekcje ministra rolnictwa i rozwoju wsi, krajowego duszpasterza rolników, sekretarza krajowego duszpasterstwa rolników.

Ks. Zbigniew Gański
Diecezalny duszpasterz rolników

Konkurs „Papież o młodych, młodzi o Papieżu”

Instytut Tertio Millennio powstał w 1996 r. jako odpowiedź na wezwanie Jana Pawła II zawarte w liście apostolskim „Tertio millennio adveniente”, który przygotowywał na czas Wielkiego Jubileuszu Roku 2000. Praca Instytutu koncentruje się wokół badania, komentowania i popularyzowania nauczania Jana Pawła II. W skład Instytutu Tertio Millennio wchodzi dwie szkoły: letnia – Tertio Millennio on the Free Society, na którą są zapraszani studenci i doktoranci z Europy Środkowo-Wschodniej i Stanów Zjednoczonych, zimowa – chrześcijanie na współczesnych areopagach, w której uczestniczą studenci z Polski, Ukrainy i Białorusi. Instytut podejmuje także inne inicjatywy, m.in. organizuje debaty

milennijne, czyli cykl comiesięcznych spotkań, które odbywają się w największych miastach Polski, jednodniowe kolokwia poświęcone problemom życia religijnego, kulturalnego, społecznego, politycznego i ekonomicznego oraz realizuje projekt Medialne Archiwum Jana Pawła II.

Od 2005 r. organizuje Konkurs „Papież o młodych, młodzi o Papieżu” skierowany do młodzieży ze szkół ponadgimnazjalnych z nagrodą główną w postaci wycieczki do Rzymu; na laureatów czeka też wiele nagród rzeczowych i książkowych. Konkurs, choć swoim zasięgiem obejmuje całą Polskę, ma charakter regionalny i rozstrzygany będzie w dziesięciu miastach: Gdańsku, Katowicach,

Krakowie, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Szczecinie, Warszawie, Wrocławiu i Toruniu. Region toruński obejmuje całe województwo kujawsko-pomorskie.

Harmonogram konkursu

Etap wstępny (8 lutego – 8 marca) przyjmie formę krótkiego quizu dotyczącego biografii i nauczania Jana Pawła II. Uczniowie będą mogli odpowiedzieć na pytania w dowolnie wybranym czasie w ciągu całego miesiąca. W I etapie (22 marca) uczniowie biorą udział w teście spełniającym metodologiczne kryteria egzaminu on-line, wymagana będzie znajomość podanej wcześniej literatury. Zadaniem uczniów w II etapie (28 marca – 18 kwietnia) będzie napisanie eseju na jeden z podanych tematów związanych z nauczaniem Papieża Polaka. Oprócz wiedzy oceniana będzie samodzielność myśli oraz umiejętność argumentacji. W III etapie (14 maja) autorzy najlepszych esejów będą mieli za zadanie ustną obronę zamieszczonych w nich tez przed regionalną komisją złożoną ze znawców nauczania Jana Pawła II.

Uroczyste gale finałowe kończące konkurs oraz wręczenie dyplomów i nagród odbędą się w poszczególnych ośrodkach regionalnych w dniu finału. Zostaną na nie zaproszeni uczestnicy II i III etapu konkursu oraz regionalni patroni.

Szczegółowe informacje o konkursie papieskim można znaleźć na stronie internetowej:
www.konkurspapieski.pl

WOITEK SZABELSKI

Pośród pobytów ks. Karola Wojtyły w Toruniu warto przywołać ten, który miał miejsce 28 kwietnia 1968 r. Przyszły papież był już wtedy kardynałem. Przyjechał na zaproszenie znanego toruńskiego duszpasterza akademickiego o. Władysława Wołoszyna. O. Władysław przybył do Torunia w 1963 r. i zaczął bardzo aktywną działalność w środowisku akademickim. Podjął szeroko zakrojoną formację, która przejawiała się m.in. w tym, że zapraszał do kościoła i sal duszpasterskich ówczesnych wybitnych przedstawicieli ludzi Kościoła, nauki i kultury. Przypomnijmy, że w 2003 r. przyznano mu tytuł Honorowego Obywatela Miasta Torunia. Za 25 lat posługi w duszpasterstwie akademickim w Toruniu dziękował mu także w 1988 r. Jan Paweł II.

W pierwszych latach swojej obecności w Toruniu o. Władysław postanowił zaprosić także kard. Wojtyłę. Jak wspomina, ustalanie terminu przybycia kardynała trwało bardzo długo, kilka razy przekładano ustalone daty. Zachował się nawet list metropolity krakowskiego datowany na 26 listopada 1966 r., w którym tak odnosił się do terminu spotkania: „Aż do końca roku milennijnego mam [...] wiele zajęć. Wchodzi także w grę kwestia odległości. Byłoby mi łatwiej dojechać z Warszawy (ok. połowy lutego) lub z Gniezna (ok. 23 kwietnia). Proszę bardzo, aby Ojciec był łaskaw uwzględnić te okoliczności”. Po kilkunastu miesiącach trudnych ustaleń spotkanie doszło do skutku. Kardynał pojawił się w Toruniu 28 kwietnia 1968 r. w godzinach popołudniowych po zakończonych w Gnieźnie uroczystościach ku czci św. Wojciecha.

Wieczorem w kościele akademickim pw. Ducha Świętego wygłosił wykład „Apostolstwo świeckich”.

Młodzież w drodze na spotkanie z Janem Pawłem II w Toruniu

WOITEK SZABELSKI

ŚWIATOWE DNI MŁODZIEŻY – MADRYT 2011

Zapraszam do udziału w Pielgrzymce Młodzieży Diecezji Toruńskiej na międzynarodowe rekolekcje – Światowe Dni Młodzieży do Madrytu, które odbędą się w dniach 16-21 sierpnia. Przewodniczyć im będzie Benedykt XVI. Zainicjowane przez Jana Pawła II, którego Kościół już wkrótce włączy w poczet błogosławionych, Światowe Dni Młodzieży stały się wielkim duchowym wydarzeniem, spotkaniem młodych różnych kultur, których połączył Jezus Chrystus. Tegoroczne Dni odbywają pod hasłem: „Zakorzenieni i zbudowani na Chrystusie, mocni w wierze (por. Kol 2, 7)”. Wyjazd będzie okazją do wspólnego przeżycia doświadczenia wspólnoty wiary, której fundamentem jest sam Chrystus. Okazją do poznania chrześcijan z różnych części świata i wspólnego dawania świadectwa swojego oddania Bogu i Kościołowi. Pragniemy także, by ta pielgrzymka młodych z diecezji toruńskiej była dziękczynieniem za dar beatyfikacji sługi Bożego Jana Pawła II, której dokona Benedykt XVI w święto Miłosierdzia 1 maja. Koszt: 2 320 zł.

Wszystkich, którzy chcieliby wziąć udział w Światowych Dniach Młodzieży oraz mają pytania w kwestii organizacyjnej, proszę o kontakt: sdmtorun@gmail.com lub ruben-symeon@o2.pl.

Ks. Artur Szymczyk, diecezjalny duszpasterz młodzieży

PAPIESKIE DZIEDZICTWO W DIECEZJI TORUŃSKIEJ (2)

Kard. Karol Wojtyła o świeckich w Toruniu

Waldemar Rozynekowski

Na początku wystąpienia wyjaśnił, dlaczego podjął właśnie taką tematykę: „Zamierzam poświęcić konferencję problemowi, który chyba dla wszystkich tu obecnych jest najbliższy, zwłaszcza po Soborze [Watykańskim II]. Problemem tym jest apostołstwo świeckich. Czynie to również i z tego powodu, że jestem w szczególny sposób związany z apostołstwem świeckich, zarówno w pionie ogólnokościelnym, jak i w krajowym. Więc po prostu korzystam z okazji, aby mówić na temat, za który w szczególny spo-

sób jestem odpowiedzialny. Pragnę mówić o apostołstwie świeckich na tle Soboru, ale bardziej jeszcze na tle dzisiejszej liturgii”.

Jak widać przyszły papież podejmował kwestię obecności świeckich w Kościele, dlatego że była mu osobiście bardzo bliska. W swoim wystąpieniu powiedział m.in.: „Problemów ludzi świeckich należy szukać w Konstytucji [dogmatycznej] o Kościele [„Lumen gentium”] niejako w dwóch płaszczyznach. Przede wszystkim należy jej szukać w płaszczyźnie

rozdziału II, czyli w płaszczyźnie nauki o ludzie Bożym. Tam jest po prostu kopalnia, bogate źródło prawdy o świeckich. Gdybyśmy, chcąc się czegoś na temat świeckich dowiedzieć, zaczęli dopiero od rozdziału IV, który nosi tytuł «Kato-licy świeccy», to byśmy wówczas pozbawili się rzeczy najgłębszych i najistotniejszych. Oczywiście, że również na płaszczyźnie tego IV rozdziału konstytucji, który wprost mówi o świeckich, należy badać rzeczywistość świeckich. Również w ten rozdział należy się wczytywać, ażeby tę rzeczywistość zrozumieć, pojąć i następnie wprowadzić w czyn. Jednakże rozdział II, prawda o ludzie Bożym, jest płaszczyzną najszerszą, najbardziej uniwersalną. Od tego trzeba zaczynać. Z kolei należy też wziąć do ręki Konstytucję [duszpasterską] o Kościele w świecie współczesnym [„Gaudium et spes”]. Konstytucja ta bowiem jest właściwie najszerszym komentarzem do Dekretu o apostołstwie świeckich. To jest całość. Całość, która się wzajemnie warunkuje, jeżeli chodzi o powstawanie tych dokumentów soborowych, i wzajemnie je też tłumaczy”.

Kolejna odsłona tego pobytu kardynała w Toruniu wiąże się z siostrami elżbietankami. Kard. Wojtyła nocował w Toruniu właśnie w domu prowincjalnym tychże sióstr mieszczącym się przy ul. Żeglarskiej. Siostry bardzo często gościły w swoich progach przybywających do Torunia biskupów, którzy niejednokrotnie tam właśnie nocowali. Na spotkanie z kard. Wojtyłą przybyli do sióstr także: bp Kazimierz Józef Kowalski, bp Bernard Czapliński oraz bp Zygfryd Kowalski. Następnego dnia rano 29 kwietnia Ksiądz Kardynał odprawił Mszę św. w kaplicy o godz. 7. Swoją pobył naznaczył wpisem do kroni-

Pielgrzymki na beatyfikację Jana Pawła II

► Samolotowa, 3 dni, termin 30 kwietnia – 2 maja, wylot z Gdańska (przelot, noclegi, wyżywienie), koszt 2820 zł
► Autokarowa, 10 dni, termin 26 kwietnia – 5 maja, wyjazd z Torunia (przejazd, noclegi, wyżywienie, zwiedzanie: Rzym, Wenecja, Padwa, Asyż, Loreto, Manoppello, San Giovanni Rotondo, Monte Cassino), koszt 2450 zł.

Informacje i zapisy:
Parafia św. Antoniego – Duszpasterstwo Pielgrzymkowe,
ul. św. Antoniego 4, 87-100 Toruń, tel. (56) 610-22-40
Biurowo czynne od poniedziałku do piątku w godz. 16-18
e-mail: antoni@diecezja.torun.pl
<http://antoni-torun.pl>
konto: 56 1320 1120 2565 0871 2000 0001
Ks. Wojciech Miszewski

Siostry elżbietanki Prakseda i Kazimiera pamiętają wizytę kard. Karola Wojtyły w domu sióstr elżbietanek przy ul. Żeglarskiej w Toruniu w 1968 r.

ki: „Po uroczystościach w Gnieźnie ku czci św. Wojciecha odwiedziłem Toruń, aby wygłosić konferencję akademicką w kościele Ojców Jezuitów. Korzystałem z gościnności sióstr elżbietanek, za co serdecznie dziękuję oraz dołączam z serca płynące błogosławieństwo dla Matki Prowincjalnej i wszystkich córek św. Elżbiety. Kard. Wojtyła, metropolita krakowski”. Informację o odprawieniu przez kardynała Mszy św. znajdujemy także w zachowanym zeszycie wpisów księży gości, którzy w kaplicy sióstr elżbietanek przewodzili liturgii. □

Diecezja toruńska na stronie Dzieła Biblijnego im. Jana Pawła II

W związku z uruchomieniem zakładki internetowej diecezji toruńskiej na stronie Dzieła Biblijnego im. Jana Pawła II <http://biblista.pl> bp Andrzej Suski i bp Józef Szamocki, a także moderator diecezjalny ks. Tomasz Tułodziecki proszą duchownych, katechetów i ludzi dobrej woli, którzy na terenie naszej diecezji podejmują jakiegokolwiek dzia-

łania duszpasterskie związane z Biblią, o przesyłanie informacji na temat swojej pracy pod adresem: bibliatorun@op.pl.

Prosimy o zachowanie formy sprawozdania (niezbyt długa forma opisu pracy) lub relacji i – jeżeli to możliwe – o dokumentację fotograficzną.

W KOMUNII z Jezusem cierpiącym

dokończenie ze str. I

Paweł II przypomina słowa Chrystusa: „Czuwajcie i módlcie się!” – i mówi: „To polecenie Chrystusa jest aktualne w każdym okresie, ale wydaje się jeszcze bardziej wymowne i trafne na początku Wielkiego Postu. Przyjmijmy je z pokorną uległością. Starajmy się przekładać je na praktyczne gesty nawrócenia” – zachęca Ojciec Święty.

Znamy tę drogę, którą przejść musiał Odkupiciel człowieka, Odkupiciel każdego z nas, mój Odkupiciel... Dlatego trzeba mi zapytać siebie: Czy mam odwagę iść z Jezusem tam, gdzie prowadzi Go woła Ojca...? Iść aż do końca...? Czy mam w sercu tyle odważnej miłości, by wraz z Nim powiedzieć: „Ojcze, nie moja, ale Twoja wola niech się stanie”...?

Otwórzmy Pismo Święte i rozważajmy zdanie po zdaniu, aby nie uronić niczego z największego dzieła Jezusowej miłości. Bł. Maria Kar-

łowska mówi: „Jakże poznać Boga, jeżeli nie ze słów Jego? Jakże poznać siebie, jeżeli nie za pomocą światła, które ze słów Jego płynie?”.

Liturgia Środy Popielcowej rozpoczynającej Wielki Post wzywa nas: „Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię!”. Jak wymowne są te słowa, zachęcające do otwarcia Świętej Księgi, ukazującej nam przestrzenie odkupieńczej Miłości, która do końca nas umiłowala, która jedyna zdolna była do oddania siebie jako Ofiary Miłosierdzia za nas. Oddał samego siebie, bo do końca nas umiłowal.

Benedykt XVI mówi: „Każdego roku przy okazji Wielkiego Postu Kościół zachęca nas do szczerego przeanalizowania własnego życia w świetle wskazań Ewangelii. Oby ten czas pokuty był dla każdego chrześcijanina czasem prawdziwego nawrócenia i intensywnego zgłębiania tajemnicy Chrystusa, który przyszedł, aby stało się zadość wszelkiej sprawiedliwości”.

Tylko idąc krok za krokiem drogą męki Pana, ukazaną w opisach Ewangelistów, zrozumiemy, że jako uczniowie Ukrzyżowanego musimy – jak poucza bł. Matka Maria – „nieść swój krzyż ofiary na każdy dzień, wyrzec się przywiązań, modlić się, czynić pokutę za siebie i za grzeszników, cierpieć na duszy i na ciele” – aby stać się jedno z cierpiącym Odkupicielem człowieka, aby żyć w komunii z Nim. Dlatego Błogosławiona wzywa: „Rozważaj tajemnice gorzkiej męki Pana: wpatruj się w Niego, jak cierpi w Ogrójcu, jak Go znieważają, biczą. Patrz na Mistrza idącego Drogą Krzyżową, jak po trzykroć upada z miłości do ciebie, która ciągle upadasz w te same ułomności. Patrz, jak Go krzyżują i w cieniu krzyża, Krwią Najświętszą zbroszonego, rozmyślaj o swoich dla Jezusa uczuciach. Niech cień krzyża oświeci to twoje rozpamiętywanie i da ci poznać prawdę”.

Nasz już wkrótce bł. Jan Paweł II poucza: „Wielki Post jest drogą dynamicznej i twórczej refleksji, która skłania do pokuty, aby ożywić wolę ewangelicznej służby; jest drogą miłości, która otwiera dusze wiernych na braci”. Bł. Maria Karłowska wkłada w usta Pana Jezusa takie słowa: „W szkole krzyża głosiłem moralność, która polega na zaparciu się siebie i cnocie, co się ukrywa; i mądrość, która się upokarza; i dobroć, co tym jest szczęśliwsza, im więcej daje” – i zachęca: „Pragnij naśladować życie i cierpienia Boskiego Nauczyciela, bo każdy chrześcijanin cierpieć musi; dobrem za zło płacić – bo to jest właściwe Jezusowi Chrystusowi i uczniom Jego. Nie jesteście powołani na Tabor,

by tam podziwiać chwałę Pana. My mamy trwać u stóp krzyża. Cała wieczność przeznaczona jest na chwałę, szczęście i zachwyt obcowania z Jezusem Uwielbionym; słuszną rzeczą, abyśmy teraz służyli Jezusowi ukrzyżowanemu. Niech te tajemnice spoczywają na gruncie twego serca. Miej przed oczyma ukrzyżowanego Odkupiciela”.

Benedykt XVI przypomina: „Patrząc na Chrystusa, pamiętajmy, że On też patrzy na nas. Ten, którego przebiliśmy naszymi winami, nieustrudzenie zalewa świat niewyczerpanym strumieniem miłosiernej miłości. Oby ludzkość zrozumiała, że tylko z tego źródła można czerpać duchową energię, niezbędną do zbudowania pokoju i szczęścia, których każdy człowiek nieustannie poszukuje”.

Błogosławiona z Jabłonowskiego Wzgórza mówi z nadzieją: „U końca naszej drogi widzimy krzyż Chrystusowy w otoczeniu wielu świętych, w niezmiernej chwale”. Wraz z bł. Marią Karłowską prosimy Matkę Najświętszą, która wytrwała w komunii ze swym Boskim Synem w dniach męki, aż po konanie na krzyżu: „O Matko Bolesci, przez ten miecz, który Serce Twoje przeszył, racz moje serce napełnić miłością i wdzięcznością, racz wpisać w nie głęboko Jezusa śmierć i rany, abym o nich często myślała, pamiętała i zasłużyła sobie oglądać Jego chwałę w niebie” – aby Boski mój Odkupiciel przyznał się do mnie w domu Ojca jako do tej, która trwała w komunii z Nim i dotrwała do końca – w radości i pomyślności, ale też w trudzie, bólu, cierpieniu i oddaniu życia w Jego ręce u kresu naszej drogi.

Oprac.

s. Gaudiosa Czesława Dobrska CSDP

Każdy człowiek nosi swój krzyż

11 lutego do Sanktuarium Matki Bożej Łaskawej w Grudziądzu przybyli chorzy oraz ich opiekunowie. Proboszcz ks. kan. Dariusz Kunicki przywitał obecnych, którzy ofiarowali Bogu i Jego Matce swoje cierpienia oraz prosili o łaskę poprawy zdrowia. Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył ks. Andrzej Bartman, kapelan Szpitala Miejskiego w Grudziądzu, w asyście ks. kan. Dariusza Kunickiego i ks. Krzysztofa Foligowskiego. Homilię wygłosił ks. kapelan Andrzej Bartman. Wiele miejsc poświęcił istocie i tajemnicy cierpienia, mówiąc o śmierci Jezusa na krzyżu, która była poprzedzona wielkim cierpieniem, a potem nastąpiła radość zmartwychwstania. „Nasz Odkupiciel przyjął na siebie ciężar naszych grzechów i poniósł śmierć krzyżową za grzech całego świata. Cierpienie człowieka jest również wielkim darem dla Chrystusa i Jego Kościoła. Nie zapominajmy w tym szczególnym dniu również o pracownikach służby zdrowia, którzy wkładają dużo wysiłku i poświęceń, aby służyć cierpiącym, a szczególnie nieuleczalnie chorym. Każdy człowiek nosi swój krzyż i tylko od niego zależy, z jaką pokorą go przyjmuje”. Po homilii kapłani udzielili wiernym sakramentu chorych.

Zenon Zaremba

Pomagamy blisko Ciebie!

www.torun.caritas.pl

Praktykowanie jałmużny w postaci skarbonki wielkopostnej wśród dzieci, młodzieży i dorosłych staje się narzędziem kształtowania wyobraźni miłosierdzia i prowadzi do spotkania Chrystusa w ubogim człowieku. Stąd w Wielkim Poście diecezjalna Caritas w ramach ogólnopolskiej akcji przy współudziale duszpasterzy, katechetów i opiekunów Szkolnych Kół Caritas realizuje duszpastersko-charytatywne zadanie pt. „Skarbonka wielkopostna”

Ofiara musi kosztować!

Jak kosztujesz, tak smakujesz” – „bez pracy nie ma kołaczy” – te i wiele innych powiedzeń ilustrują prawdę o tym, że to, co wartościowe, musi być okupione wysiłkiem, pracą, kompromisem. Po prostu musi kosztować!

Rozpoczynamy Wielki Post, który sprzyja refleksji i szczególnym praktykom ascetycznym. Oprócz modlitwy ubogać w tym czasie o nabożeństwa Drogi Krzyżowej i „Gorzkich żali” oraz postu, dzięki któremu potrafimy pokazać sobie i otoczeniu, że z miłości do Pana Boga możemy znacząco ograniczyć swoje potrzeby i przyjemności, Wielki Post zachęca do ważnej postawy wobec bliźnich – jałmużny.

Św. Jakub uczy, że wiara bez uczynków jest martwa (por. Jk 2, 14-19), a obraz ofiarności daje nam Pan Jezus w przypowieści o wdowim groszu: „Potem usiadł naprzeciw skarbony i przypatrywał się, jak tłum wrzucał drobne pieniądze do skarbony. Wielu bogatych wrzucało wiele. Przyszła też jedna uboga wdowa i wrzuciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz. Wtedy przywołał swoich uczniów i rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarbony. Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego nie-

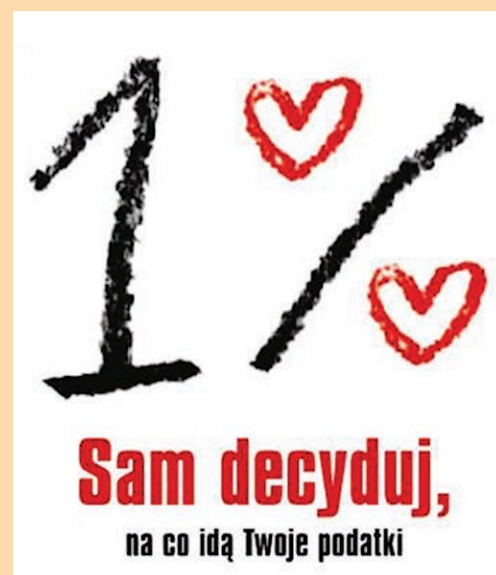
dotatku wrzuciła wszystko, co miała, całe swe utrzymanie” (por. Mk 12, 41-44).

Umiejętność dzielenia się świadczy o naszym człowieczeństwie i odpowiedzialności w praktykowaniu prawd wiary. Caritas wspiera rodziców i dzieci w tej praktyce i zachęca do jałmużny na rzecz potrzebujących. Stąd do naszej diecezji trafia 33 310 skarbonek, które w naszych domach zachęcać będą do wrażliwości. W ten sposób wszyscy dzięki swoim wielkopostnym ofiarom, rękoma Caritas, będziemy mogli pomóc szczególnie osobom starszym, chorym i niepełnosprawnym. Wielki Post staje się okazją do ubogacenia osobowości nie tylko w wymiarze religijnym, ale po prostu ludzkim. Asceza zawsze stanowiła w tym względzie dobrą metodę oraz doskonałą pomoc w procesie wychowawczym.

Niedawno rozmawiałem podczas kolędy z mamą ministranta, która mówiła ze wzruszeniem i wdzięcznością dla księdza wikariusza o zaangażowaniu swojego syna. Chłopiec ów wstaje wcześniej rano w ciągu tygodnia oraz w niedzielę i idzie do kościoła, aby służyć do Mszy św. Mówiła o tym, że sama odkrywa, jak ta posługa syna ministranta pomaga jej w komunikacji z nim i w wychowaniu.

Uczyńmy zatem wszystko, aby Wielki Post przekuwał nasze serca na piękne, szlachetne, pełne wrażliwości, a potrzebującym dał wymierną pomoc!

Ks. prał. Daniel Adamowicz
Dyrektor Caritas Diecezji Toruńskiej

KRS 0000225584

Caritas Diecezji Toruńskiej

44. TYDZIEŃ MODLITW
O TRZEŹWOŚĆ NARODU

06 - 12 marca 2011 r.

W dniach 6-12 marca trwa 44. Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu pod hasłem: „Komunia z Bogiem źródłem trzeźwości”. Kończąc karnawał i wchodząc w Wielki Post, pomyślmy o tym, jakie znaczenie ma dla nas ten tydzień. Jak możemy pomóc tym, którzy uzależnili się od alkoholu, a w Środę Popielcową możemy objąć modlitwą niepijących alkoholików, „aby Bóg był dla nich jedynym źródłem wszelkich pragnień”. Trzeźwość jest stylem życia, zmianą myślenia i zachowania, zdobywa się ją krok po kroku, powoli i konsekwentnie. Trzeźwy bowiem to znaczy mądry i dojrzały, odpowiedzialny i wolny, radosny i szlachetny

głos z Torunia niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl

Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13

Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura, tel. (34) 369-43-38

Trzeźwość – ŻYCIE, PRACA I WOLNOŚĆ

Wostatnie dni karnawału i pierwsze dni Wielkiego Postu Kościół modli się o trzeźwość Polaków. Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu rozpoczyna się w ostatnią niedzielę przed Wielkim Postem, a kończy się w sobotę przed pierwszą niedzielą Wielkiego Postu. Ten czas sprzyja refleksji nad wartością trzeźwego życia, które daje radość i wolność, miłość i pokój, bezpieczeństwo i rozwój. Alkoholizm jest zagrożeniem moralnym dla społeczeństwa. Kto z nas nie spotkał się z dramatem nadużywania napojów alkoholowych, który dotyka rodziny i grupy społeczne niezależnie od funkcji, godności, zawodu czy zasobności portfela.

Alkohol pozwala zapanować nad codziennym stresem, zagłuszyć niepokój, lęk. Daje złudzenie i przyjemność. Ten świat jest ucieczką od rzeczywistości w iluzję, rządzi w nim zniekształcone myślenie i skrzywiona prawda o świecie i sobie. Dlatego tak łatwo jest się uzależnić, bo daje chwilową ulgę, chciałoby się, by ten błogi stan trwał, człowiek bowiem pragnie szczęścia, a czasem to dążenie go niszczy.

Pisząc o trzeźwości i związanej z nią abstynencji, warto wymienić kampanie profilaktyczno-educacyjne, np. „Cięża bez alkoholu”, „Zachowaj trzeźwy umysł”, „Alkohol – nieletnim dostęp wzbroniony! „Sprawdź czy Twoje picie jest bezpieczne” czy „Prowadzę – jestem trzeźwy”, a także stowarzyszenia trzeźwościowe. Szczególne miejsce wśród różnych działań mających na celu pomoc alkoholikom zajmuje Wspólnota Anonimowych Alkoholików. Gromadzi ona mężczyzn i kobiety, którzy spotykają się i dzielą swoim doświadczeniem, aby osiągnąć trzeźwość i utrzymać ją. Jedynym warunkiem uczestnictwa we wspólnocie jest chęć zaprzestania picia. Członkostwo nie wiąże się ze składkami ani opłatami poza dobrowolnymi datkami. Wspólnota nie jest związana z żadną sektą, wyznaniem, działalnością polityczną, organizacją, jednak członkowie nie kryją swoich indywidualnych przekonań.

BOŻENA SZTANIER/NIEDZIELA

Anonimowi Alkoholicy proponują całkowitą abstynencję.

Osoby należące do wspólnoty dzielą się doświadczeniem, siłą i nadzieją na spotkaniach zwanych mityngami, opierając się na programie Dwunastu Kroków, aby rozwiązać swój problem i pomagać innym w wyzdrowieniu z alkoholizmu. Program ten nie został opracowany przez psychologów, wynika z doświadczeń pierwszych członków

AA i ich działań na rzecz osiągnięcia trzeźwości. Osoba pragnąca zerwać z nałogiem podejmuje trzy następujące po sobie etapy: zdrowienie wyznaczone przez program Dwunastu Kroków, Dwanaście Tradycji, znaki, którymi kieruje się wspólnota pozwalające odnaleźć siebie i grupę oraz służbę – niesienie przesłania. Dwanaście Kroków – według współzałożyciela – to zbiór „zasad duchowych, które stosowane jako sposób życia mogą uwolnić od obsesji picia i dopomóc cierpiącemu, by stał się zdrowym, szczęśliwym i pożytecznym człowiekiem”.

Żyję i nie piję

Anonimowy alkoholik, który wybrał się w niezwykłą podróż duchową, bo uwierzył, że istnieje inne życie, przekonał się i przyznał, że nie panuje nad alkoholem, postanowił więc, że musi żyć bez niego, tak mówi: – Dziękuję Bogu za następ-

ne 24 godziny trzeźwości. Jestem żywym przykładem, że w AA dzieją się cuda. Myślałem, że będę skazany na śmierć lub picie alkoholu. Dziękuję Bogu, że żyję i nie piję, a piłem, bo nie miałem wiary. We wspólnocie zacząłem normalnie żyć. Jestem bardzo wdzięczny, że mogę pełnić służbę, że mam przyjaciela, opiekuna duchowego, który jest dla mnie podporą, siłą, naprowadza mnie na właściwą drogę,

ma silną wiarę. Dzięki temu żyję. Bóg dał mi życie, dlatego przez picie alkoholu miałbym je sobie odbierać?

Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu jest okazją do refleksji i modlitwy oraz uświadomienia sobie znaczenia wychowania w trzeźwości i przeciwdziałania alkoholizmowi. Przykładem budowania nowej obyczajowości jest świadectwo absty-

nencji, np. organizowanie bezalkoholowych przyjęć weselnych oraz z okazji chrztu czy I Komunii św., a także podejmowanie wielkopostnych wyrzeczeń, m.in. abstynencji. W ten sposób każdy z nas może być apostołem trzeźwości. Bądźmy więc autentycznymi odważnymi świadkami miłości. To ona oraz prawda, wierność i wolność stanowią o wielkości człowieka. Konsekwentnie dążmy do dobra, bo ono choć ciche może zmienić życie jednostki i świata.

Beata Pieczykura

Boże, użycz mi pogody ducha, abym godził się z tym, czego nie mogę zmienić, odwagi, abym zmieniał to, co mogę zmienić, i mądrości, abym odróżniał jedno od drugiego